

AUTOR: KRISTIINE KUREMA
30PLUSS@AJALEHT.EE

TALV ON METSAS MATKAMISE KÕRGAEG

RÜÜTKOOD AVAB
KAARDI RMK
METSARADADEGA

FOTO: KRISTJAN TEEDEMA/POSTIMEES

DEAALNE TALVEILM EHK meeter lund, 15 kraadi miinust ja päike, lamamis- toolis mõnulemine ja selle ilu nautimine. Ripptelgis magamine – enne uinumist vaatad tähti või virmalisi, viimaseid on Eestis üha enam. Minek mööda jääd väikestele saartele, jõgedest otse üle. „Raske on seda kõike millegagi võrrelda!” toob rändaja Marko Kaldur (36) välja põhjuseid, mille nimel tasub talvel metsa minna.

Marko ja tema samojeedi koer Crack on praeguseks kaheksa aastat koos mööda Eestimaa kauneid paiku rännanud. Esimest korda viis peremees oma uue sõbra metsa uudistama juba järgmisel päeval pärast kojujõudmist, sest siis algas matkahooaeg. Muide, hooaeg saab stardi septembri lõpus Marko sünnipäevapeoga ja just talv on metsas matkamise kõrgaeg.

Crack jookseb metsas vabalt ringi. „Olen ta metsa jaoks välja treeninud,” sõnab Marko, kellel on seisukoht, et Eestis peaks koerapidamiseks andma koerapidamisloa,

mis näitab, et suudetakse koera kasvatada. „Ma tean, kuidas mu koer on kasvatatud,” ütleb Marko. Metsas peab Crack rihma otsas olema siis, kui metsloomad on lähedal. Samas iga looma järele ta ei kipu jooksmas. Kord istus koer veerand tundi jõe ääres ja vaatas tõtt teisel pool jõekallast seisvate kitsedega. Ühe korra on Marko siiski ka paanikat tundnud. Nimelt jooksis Crack emahundi lõhna peale metsa sisse ja oli mitu tundi kadunud. Õnneks ilmus koer lõpuks välja ja midagi hullu ei juhtunud ega ole ka pärast juhtunud.

Lemmikpaigad

Markol on viis lemmikpaika, kus talvel rännata. Soomaa lumised rabaväljad on kindlasti esikohal. Raba on talvel hoopis teistsugune kui suvisel ajal. Näiteks saab jäätunud raba veekogudel läbida kümneid kilomeetreid uiskudel. Uisutada saab ka Hiiumaal jäätunud merel. Talvelembesol samojeedi koeral on rabajääl isegi parem liikuda kui merejääl, sest esimene on mõnusalt krobe-

” Ekstreemse talvise vaatepildi leiavad huvilised Ida-Virumaalt, kus maa all olevatest nõiaahjudest pinnale paiskuv veeaur on maapinnal kuue- kuni kaheksameetriseks koonuseks jäätunud.

line, kerge lumekiht peal, teine peegelsile. Crack saab ka merejääl liikumise sõna otse- ses mõttes kappi, ent kui miski ta tähelepanu haarab, siis on ta kui lehm libedal jääl.

Talvine Hiiumaa ongi Markol kohe teisel kohal. Siis nad sisesaarele ei satugi, vaid on mere ääres onnis. „Kui merel on torm, jood onnis kamina ees hõõgveini,” kirjeldab Marko tõelist idüllit. See-eest ei pruugi hommikud nõnda õdusad olla. „Uksest väljumiseks peab enne kuidagi ukseesist kahemeetrise lumehangest jagu saama,” lisab ta.

Kui enamik Eestis talvitajaid külastab Kagu-Eestit suusatamisvõimaluste pärast, siis Marko ja Crack hoiavad ülerahvastatud sportimiskohtadest eemale. Nemad käivad sealkandis maalilisi lumiseid mägesid nautimas. „Seal on lumine loodus, künkad ja mäed, metsad, hoopis teistsugune kui mujal Eestis,” räägib Marko. Pealegi on Kagu-Eestis kõige rohkem matkaonne, mida uudistada.